

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/97/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125010250
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5125010250.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom 9. decembra 2025 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/17/2025 z 12.6.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/17/2025 z 12.6.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 6.8.2024, na skutkovom základe, že:

„v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste si od neznámej osoby zaobstaral pre vlastnú potrebu sušený rastlinný materiál, o ktorom vedel, že sa jedná o tzv. marihuanu a to v presne nezistenom množstve, kde sušený rastlinný materiál v štyroch plastových vreckách mal u seba v osobnom motorovom vozidle zn. Ford Fiesta ev. č. C. XXX D., kde ho prechovával až do 21:40 h dňa 06.07.2024, kedy uvedený sušený rastlinný materiál dobrovoľne vydal príslušníkom OR PZ OKP Čadca, po tom, čo bol kontrolovaný v areáli Okresného úradu, katastrálneho odboru E. F. G. H. I. XXXX J. K. E., L. E., následne vykonaným skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že zaistené množstvo rastlinného materiálu predstavuje 1,896 gramu rastliny konope siate- Cannabis sativa s obsahom účinnej látky, tetrahydrokanabinolu 11,7 a 16,9 % hmotnostných, čo predstavuje 299 mg čistej látky, kde uvedené množstvo zodpovedá minimálne trom bežným jednotlivým dávkam, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny konope siateho sú zaradené do I. skupiny omamných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch“.

Za to súd obžalovanému A. B. podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. účinného do 6.8.2024 s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 9.7.2024, sp. zn. 0T/157/2024, ktorým bol A. B. pre prečin podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu jeden rok.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.6.2025 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku si obžalovaný ponechal lehotu na podanie opravného prostriedku voči vyhlásenému rozsudku a prokurátor sa k opravnému prostriedku nevyjadril (na č.l. 122 súdneho spisu).

Dňa 16.6.2025 obžalovaný podal voči rozsudku vyhlásenému na hlavnom pojednávaní konanom 12.6.2025 odvolanie (na č.l. 134 súdneho spisu), ktoré doplnil o jeho dôvody samostatným podaním doručeným súdu dňa 18.8.2025 na č.l. 141-144 súdneho spisu).

Z písomných dôvodov odvolania vyplýva, že obžalovaný namieta druh uloženého trestu, ktorý je vzhľadom na charakter, spôsob a druh spáchaného trestného činu a jeho okolnosti neprimerane prísny. V danom prípade je zo strany konajúceho súdu možné uložiť obžalovanému tzv. alternatívny trest, a to trest povinnej práce v zmysle § 54 Tr. zák., ktorý zaručí splnenie účelu trestu rovnakým spôsobom, ako keby bol na obžalovanom vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný toho času pracuje, má rodinu a svoj život zmenil od základov, skutok oľutoval a v plnej miere sa priznal k spáchaniu trestného činu. Obžalovaný zdôraznil aj vyhlásenie o vine, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní. Súd napriek týmto skutočnostiam uložil obžalovanému neprimerane vysoký trest a neskúmal okolnosti, za ktorých bolo možné uložiť alternatívny trest povinnej práce. Obžalovaný si riadne plní pracovné povinnosti, má pravidelný príjem, spolu s partnerkou býva v nájomnom byte a plánujú spoločnú budúcnosť. Skutočnosť, že by mal nastúpiť nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody, veľmi negatívne zasiahne do jeho osobného a aj rodinného života, keďže sa mu podarilo začleniť do spoločnosti, stal sa z neho poctivý občan, ktorý nepácha trestnú činnosť, má stabilné zamestnanie a zázemie. Na tomto základe požiadal odvolací súd, aby zrušil rozsudok okresného súdu a uložil mu alternatívny trest a to trest povinnej práce a popri tomto treste primerané obmedzenia alebo povinnosti podľa § 51 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. Obžalovaný doplnil odvolanie o kópiu pracovnej zmluvy z 13.10.2025 (na č.l. 154-162 súdneho spisu).

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka v konečnom návrhu žiadala odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por., nakoľko s poukazom na osobu obžalovaného a jeho kriminálnu minulosť nie je dôvod obžalovanému ukladať alternatívny trest. Obhajca sa v konečnom návrhu odvolal na písomné dôvody odvolania, zvlášť zdôraznil, že obžalovaný od základu zmenil svoj život, chce byť prospešný pre spoločnosť, má stabilný príjem, čo preukazuje aj predložená pracovná zmluva. Je teda názoru, že alternatívny trest povinnej práce s primeranými obmedzeniami alebo povinnosťami v zmysle § 51 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. je rovnako spôsobilý naplniť účel trestu ako trest odňatia slobody, čím je obžalovaný ochotný niesť následky za svoju protiprávnu činnosť. Obžalovaný sa pred súdom veľmi ospravedlnil za svoju minulosť, bez zľahčovania svojej protiprávnej činnosti uviedol, že išlo o veľmi malé množstvo drogy len pre vlastnú spotrebu, teraz má dobrú prácu a s družkou plánuje budúcnosť. Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., na to oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bolo podané na príslušnom súde a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného, rešpektujúc jeho rozsah a dôvody, vykonal prieskum napadnutého rozsudku do výroku o treste a po vyhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pre úplnosť treba dodať, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil právo urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný.

Následne súd po bezchybnom procesnom postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a po predchádzajúcom súhlasnom stanovisku prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného. Zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím § 334 ods. 4 Tr. por. Vzdaním sa práva na kontradiktórne prejednanie výroku o vine pred okresným súdom sa obžalovaný vzdal aj svojho práva na odvolanie. Oznámením rozsudku, sa výrok o vine stal právoplatným.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a jeho výmere prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie a zákonným spôsobom rešpektujúc zásady stanovené zákonom pre vykonanie dôkazov (§ 2 ods. 10 Tr. por.) a vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil. Zároveň svoje rozhodnutie o treste primeraným spôsobom odôvodnil v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por.

Odvolanie obžalovaného smerovalo len do výroku o treste, konkrétne neprimeranosti uloženého druhu trestu odňatia slobody vzhľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, vyhlásenie obžalovaného o vine, jeho reálny zámer viesť riadny život – našiel si dobrú prácu, zabezpečil si bývanie, s družkou plánuje budúcnosť, čo súdu preukázal. S prihliadnutím na tieto okolnosti podľa názoru obhajoby bude účel trestu rovnako zaručený aj alternatívnym trestom povinnej práce.

Odvolací súd sa s takto formulovaným názorom obžalovaným a jeho obhajcom nestotožnil.

V zmysle všeobecných zásad pre ukládanie sankcií § 33a Tr. zák. sa kladie dôraz na primeranosť ukladaných sankcií, akcentuje sa povaha a závažnosť činu, osoba páchatel'a a jeho pomery; páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Len po dôslednom zhodnotení všetkých okolností uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák. je možné uložiť trest, ktorý bude spôsobilý naplniť svoj účel.

Trestný zákon upravuje otázku ukládania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukládania trestov, pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri

ukladaní trestu zohľadniť, je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.). Trest je primárne určovaný zákonom, teda zákonnou trestnou sadzbou, a až sekundárne aplikačnou úvahou súdu o primeranosti výšky uloženého trestu, avšak len v rámci sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Primeranosť trestu v konkrétnom prípade závisí od závažnosti spáchaného trestného činu, ktorú primárne už zákonodarca vyjadruje nastavením trestnej sadzby, a následne od okolností prípadu a osoby páchatel'a.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Teda súdom uložený trest má zohľadňovať závažnosť spáchanej trestnej činnosti, jej následok, má mať dostatočný výchovný účinok, má odsúdiť páchanie trestnej činnosti, zabrániť páchanie ďalšej činnosti nielen páchatel'ov, ale zároveň má mať dostatočne preventívny charakter aj vzhľadom k ostatným členom spoločnosti. Má zohľadňovať osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V predmetnej trestnej veci ukladal obžalovanému trest za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 6.8.2024, za ktorý zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na dva roky. Zároveň mal súd splnené zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu k skoršiemu odsudzujúcemu rozhodnutiu – Trestný rozkaz Okresného súdu Žilina, sp. zn. OT/157/2024 zo dňa 9.7.2024, ktorým bol obžalovanému za prečin ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok. Trest odňatia slobody uložený vyššie označeným skorším trestným rozkazom obžalovaný vykonal dňa 14.11.2024.

Podľa názoru krajského súdu, pri určovaní druhu a výmery trestu prvostupňový súd dôsledne rešpektoval zákonné podmienky pre jeho určenie. Takto uložený trest prvostupňovým súdom považoval odvolací súd za trest zákonný, primeraný, individuálne zodpovedajúci okolnostiam konkrétneho prípadu, zohľadňujúci najmä osobu obžalovaného a jeho možnosti nápravy.

Je potrebné zvýrazniť, že obžalovaný bol doteraz 12-krát súdne potrestaný a po spáchaní stíhaného skutku bol opätovne odsúdený na základe trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. OT/164/2024 zo 16.7.2024 za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 14.11.2025. Prvostupňový súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť – priznanie a úprimnú ľútosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť – bol už odsúdený za trestné činy (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Súd ukladal obžalovanému trest za 2 prečiny, čo pri súhrnnom treste odňatia slobody sa prejavilo navýšením pôvodného trestu odňatia slobody „len“ o 2 mesiace. Prvostupňový súd správne konštatoval, že vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti, najmä drogového a majetkového charakteru a doposiaľ ukladané aj alternatívne tresty nespojené s odňatím slobody si u obžalovaného nespĺnili svoj výchovný účel. Z uvedeného tak vyplýva, že ani iné alternatívne tresty – obhajobou navrhovaný trest povinnej práce – by neboli spôsobilé zabezpečiť účel trestu. Opakované protiprávne správanie obžalovaného tak svedčí nielen o problémoch s dodržiavaním právnych noriem, ale aj o sťaženej možnosti jeho nápravy. Nie je bez významu, že obžalovaný sa aj po tomto skutku dopustil ďalšej trestnej činnosti, čo jednoznačne preukazuje, že jeho náprava je reálne sťažená. Túto skutočnosť zohľadnili sudy aj pri ukladaní predchádzajúcich nepodmienečných trestov odňatia slobody (pri posledných dvoch odsúdeniach). Vzhľadom na tieto okolnosti ani obhajoba obžalovaného, že má skutočnú snahu viesť riadny život s poukazom na konkrétnosti uvádzané v odvolaní, neboli ani pre odvolací súd dostatočné na to, aby prevážili doterajšiu kriminálnu minulosť obžalovaného a problém rešpektovať zákon. Je síce pravdou, že dňa 11.3.2025 vykonal trest odňatia slobody a následne sa zamestnal – pracovná zmluva z 15.4.2025 ako aj ďalšia predložená pracovná zmluva z 13.10.2025. Tiež si zabezpečil bývanie. Tieto skutočnosti však preukazujú vedenie riadneho života za ostatných cca 9 mesiacov, po poslednom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, t.j. po spáchaní stíhaného trestného činu. Je chvályhodná

snaha obžalovaného o zaradenie sa do normálneho spôsobu života, a preto tieto skutočnosti môžu mať vplyv na rozhodnutie súdu v súvislosti s výkonom uloženého trestu v tejto trestnej veci. Sú však nepostačujúce na uloženie miernejšieho druhu trestu, napr. požadovanú povinnú prácu. Zisteným okolnostiam tak zodpovedá druh zvolených trestov ako aj ich výmera.

Aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zodpovedá stavu veci a zákonu, nakoľko boli splnené zákonné podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Treba tiež skonštatovať, že boli rešpektované všetky zásady pre uloženie súhrnného trestu vrátane toho, že v rámci uloženého súhrnného trestu bol prevzatý výrok o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá uloženého skorším odsudzujúcim rozhodnutím (§ 42 ods. 2 Tr. zák.).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.